

розвитку інноваційної сфери в Україні, що матиме вплив на вихід економіки країни з кризи.

Список використаних джерел:

1. Наукова та інноваційна діяльність в Україні / Державна служба статистики [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
2. Держкомстат України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: sumy.ukrstat.gov.ua/instr/1-technolog.doc
3. Яковенко Р.В., Чернега А.М. Інноваційна діяльність в Україні: проблеми та перспективи / Р.В. Яковенко, А.М. Чернега [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://www.kntu.kr.ua/doc/zb_22\(2\)_ekon/stat_20_1/72.pdf](http://www.kntu.kr.ua/doc/zb_22(2)_ekon/stat_20_1/72.pdf)

УДК 338.583

О.В. Христенко, к.е.н., ст. викладач

Ю.М. Рой, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ІНФРАСТРУКТУРА РИНКУ ЯК ОРГАНІЗАЦІЙНО- ЕКОНОМІЧНА СКЛАДОВА

Однією з умов функціонування ринку є існування взаємопов'язаної системи організацій, які обслуговують потоки товарів, послуг, грошей, цінних паперів, робочої сили, що переміщаються в межах ринкової системи під впливом ринкових стимулів.

Саме поняття «інфраструктура» є поєднанням двох складових латинського походження: «infra» – під та «structura» – будова, взаємне розташування та зв'язок складових частин будь-чого.

Інфраструктура – це основа, підґрунтя, фундамент економічної системи, її внутрішня будова, що забезпечує цілісність. Інфраструктура ринку – це комплекс інститутів, служб, підприємств, організацій, які забезпечують нормальний режим безперебійного функціонування ринку. Саме завдяки інфраструктурі здійснюється потік товарів і послуг від продавця до покупця.

Інфраструктура ринку – це система установ та організацій, які обслуговують і забезпечують злагоджену та ефективну роботу суб'єктів ринкових відносин. Розвиненість інститутів

інфраструктури характеризує ступінь розвитку самого ринку, визначає його життєздатність.

Інфраструктура ринку покликана забезпечувати цивілізовані стосунки між суб'єктами через свої функції:

- 1) правове та економічне консультування підприємств, захист їх інтересів у державних та інших структурах;
- 2) страховий захист підприємницької діяльності;
- 3) забезпечення фінансової підтримки і кредитування підприємств;
- 4) підвищення оперативності та ефективності роботи суб'єктів ринку;
- 5) створення умов для ділових контактів підприємців;
- 6) сприяння матеріально-технічному забезпеченню виробництва і реалізації товарів;
- 7) регулювання руху робочої сили;
- 8) здійснення маркетингового, рекламного та інформаційного обслуговування.

Всі елементи інфраструктури ринку пов'язані як між собою, так і з усіма суб'єктами національної економіки та зовнішньоекономічним простором. Розглянемо дві точки зору щодо поділу інфраструктури ринку.

Д. Клиновий виділяє наступні методологічні підходи до класифікації інфраструктури ринку:

- 1) за функціональною ознакою виділяють торгово-посередницьку інфраструктуру (біржі, підприємства оптової та роздрібної торгівлі, комерційні центри тощо), фінансово-кредитну (комерційні банки і небанківські фінансово-кредитні установи), економіко-інформаційну (інформаційно-маркетингові центри, засоби збору, обробки і передачі комерційної інформації); економіко-правову (арбітражні суди, консультаційно-правові фірми, адвокатські і нотаріальні контори); зовнішньоекономічну (спеціалізовані зовнішньоекономічні організації, торгово-промислові палати тощо);
- 2) за галузевою ознакою виділяють торговельну, постачальницько-збутову, заготівельну, фінансову, кредитну, страхову, інноваційну, інформаційно-обчислювальну, інфраструктуру операцій з нерухомістю, інфраструктуру загальної комерційної діяльності;

3) за просторовою ознакою виділяють міжнародну інфраструктуру (міжнародні банки, страхові компанії, торгові посередництва іноземних фірм, міжнародні ярмарки тощо); національну (інвестиційно-фінансові компанії загальнонаціонального значення, асоціація національних банків, національна торгово-промислові палата тощо); міжрегіональну (великі міжрегіональні комерційні банки, міжрегіональні асоціації оптової торгівлі, міжрегіональні збутово-посередницькі фірми); регіональну (регіональні інвестиційні фонди і компанії, торгові будинки, лізингові, факторингові компанії); міську і районну (рекламні агентства, оптові фірми, агенції з продажу нерухомості, аудиторські фірми).

О. Прокопенко інфраструктуру ринку поділяє на три блоки: організаційно-технічну, фінансово-економічну та науково-дослідну інфраструктури.

Таким чином, інфраструктура ринку має важливе значення у забезпеченні ефективного розвитку економіки держави. Бо саме вона забезпечує ефективне функціонування всієї економіки, створюючи матеріально-технічне, організаційне та фінансово-економічне підґрунтя для її розвитку.

УДК 658

О.В. Христенко, к.е.н., ст. викладач

О.М. Свистун, студент

*Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка*

ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУ РОЗРОБКИ ТА ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ НА СУЧАСНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Ефективні та якісні управлінські рішення служать джерелом розвитку бізнесу та забезпечують отримання конкурентних переваг.

Управлінське рішення – це результат конкретної управлінської діяльності менеджера. Вироблення і прийняття рішень – це творчий процес у діяльності керівників будь-якого рівня, який включає наступні етапи: визначення проблеми;